View metadata, citation and similar papers at core.ac.uk
brought to you by CORE
provided by University of Debrecen Electronic Archive

DOI 10.29116/gerundium/2018/3/1

MUDRÁK JÓZSEF

BENEDEK LÁSZLÓ IDEGGYÓGYÁSZ-PROFESSZOR, A DEBRECENI M. KIR. TISZA ISTVÁN-TUDOMÁNYEGYETEM 1935–36. TANÉVI RECTOR MAGNIFICUSA

László Benedek Professor of the Neurology, the Rector Magnificus of the Hungarian Royal István Tisza University of Debrecen during the academic year 1935/1936. The first professor of neurology and psychiatry and the director of the Department of Neurology of the University of Debrecen between 1921 and 1936 was László Benedek who studied at Cluj as a student of Károly Lechner. In the academic year of 1935/36 he held the post of the Rector of the university. This period was the era of silent development in the life of the university. Benedek as Rector focused on improving the living circumstances of the students. After his rectorate he was appointed to a professorship of the Péter Pázmány University of Arts and Sciences and the director of the Clinic of Neurology and Psychiatry in Budapest. His wife was the well-known actress Irén Zilahy. After her tragic death in April 1944 Benedek collapsed and in March 1945 he committed suicide in Kitzbühel in Austria. László Benedek was a brilliant lecturer, an urging leader, and an inventive professor of science whose work in several partial branches of science was outstanding.

A neves orvostörténész, Szállási Árpád kitűnő biográfiája[1] és Síró Bélának az Ideg- és Elmeklinika történetét feldolgozó könyve[2] után nehéz bármi újat, egyáltalán bármit mondani Benedek Lászlóról.

Út a professzorságig

Benedek László a történeti Bihar vármegye délkeleti részén található Belényesen született 1887. szeptember 5-én. Apját szintén Benedek Lászlónak hívták, és gyermeke születése idején járásbíró volt, majd később ítélőtáblai bíró; anyja papfalvai Papfalvay Ilona. Középiskolai tanulmányait a belényesi, a nagyszalontai, majd a hódmezővásárhelyi gimnáziumokban végezte, végül a debreceni ref. főgimnáziumban fejezte be. 1905-től a kolozsvári Ferenc József Tudományegyetem orvosi karának hallgatója, ahol 1910-ben szerzett orvosi oklevelet. 1911-ben Bécsben, Münchenben, Párizsban és Paviában folytatott idegsebészeti tanulmányokat.

[1] Szállási Árpád, *Dr. Benedek László (1887–1945),* A debreceni orvosképzés nagy alakjai 16 (Debreceni Orvostudományi Egyetem, 2000).

[2] Síró Béla, ifj., *Fejezetek a debreceni Ideg- és Elmegyógyászati Klinika történetéből I.* (Debrecen: Debreceni Egyetem Orvos- és Egészségtudományi Centrum, 2001).

1910. április 1-től a kolozsvári egyetem Kórbonctani Intézetében (Buday Kálmán professzor mellett) díjtalan gyakornok. 1911-ben átkerült az Ideg- és Elmekórtani Intézetbe a neves ideggyógyász, Lechner Károly professzor mellé, ahol 1911. március 1-től díjtalan gyakornok, 1912. június 2-től fizetéses tanársegéd beosztásban dolgozott. 1917-ben a kolozsvári orvosi karon ideggyógyászat tárgykörből magántanárrá habilitálták.

Harcolt az I. világháborúban, 1914-től zászlóaljorvos a galíciai és az olasz fronton, 1917–18-ban San Daniel de Friuliban az I. és VI. hadsereg kórházának központi idegosztályát, azután a kolozsvári tartalékkórház III. osztályát vezette. Kolozsvár román megszállása után is maradt, és Erdélyi Orvosi Lap címmel folyóiratot indított, amelyet együtt szerkesztett Purjesz Béla magántanárral.

A debreceni professzor

A Debreceni Tudományegyetem létesítése után, 1918 októberében került sor az Orvostudományi Kar megalapítására, de a történelmi események vihara miatt csak 1921 őszén indulhatott meg az orvosképzés, és lettek betöltve a klinikai tanszékek. A debreceni idegklinika betöltésére alakult budapesti bizottság (elnöke Lechner Károly professzor) a pályázók közül[3] a messze legtehetségesebb Benedek Lászlót jelölte első helyre, amely alapján Horthy kormányzó 1921. október 1-jén kinevezte a debreceni m. kir. Tisza István-Tudományegyetem Orvostudományi Karának Ideg- és Elmekórtani Klinikájára nyilvános rendes tanárrá és a klinika igazgatójává.

Ekkor még javában tartott a klinikai telep kialakítása, a klinikák még csak épültek, így az Ideg- és Elmekórtani Klinika is a Városi Közkórház elmeosztályán kapott ideiglenes elhelyezést. A nagyerdei telepen bár 1915–1917 között jól haladt a klinika építkezése, a főfalak is megépültek, de aztán hosszú időre leállt az építkezés és csak 1926-ban folytatódott, míg végül 1927 elején át lehetett adni az Ideg- és Elmeklinikát is.[4]

Benedek László professzor munkatársainak első gárdáját az individuálpszichológia hazai úttörője, marosi Máday István I. tanársegéd, a genetikus Csörsz Károly II. tanársegéd, Follmann János és nosziczi és ernyédi Thurzó Jenő gyakornokok alkották.[5] A neuropszichiátriai tünettanban és terápiában kiváló, magántanári és nyilvános rend-

[3] A pályázók Benedek mellett a következők voltak: Fabinyi Rudolf budapesti elmegyógyintézeti főorvos, Pándy Kálmán a népjóléti minisztériumba beosztott főorvos, egyetemi magántanár, Schuszter Gyula szanatóriumi főorvos és Zsakó István közkórházi főorvos. – A bizottság Lechner Károly elnök mellett Moravcsik Ernő Emil budapesti ideg- és elmegyógyász professzorból, valamint Debrecenből Kenézy Gyula, Orsós Ferenc és Verzár Frigyes professzorokból állt. Síró, *Fejezetek a debreceni…,* 10.

[4] Síró, *Fejezetek a debreceni…,* 16–20.

[5] Síró, *Fejezetek a debreceni…,* 16 és Mudrák József, „A Debreceni Tudományegyetem Orvostudományi Karának tansegédszemélyzete 1919–1950 II. rész (Klinikák I.)". *Gerundium* 1–2. sz. (2011): 226–227 (az Ideg- és Elmeklinika tansegédszemélyzete).

kívüli tanári címet is szerző, tehetséges Thurzót utódjának szánta, de annak korai halála meghiúsította ezen reményeket. Az évek múlásával már a saját debreceni hallgatói közül emelkedett ki néhány tehetségesebb (pl. Bagothay László, Kulcsár Ferenc, Nagy Mihály, Pap Zoltán, Széky Antal).

Professzori fizetése mellett jól jövedelmező magánpraxissal rendelkezett, valamint felesége, a dúsgazdag Chorin[6] nagytőkés családból származó, két házasságon már túljutott, csúnyácska, de nagyon elegáns Chorin Ilona révén nagypolgári, sőt luxuriózus életet engedhetett meg magának. Lakásukon időnként nagy társasági összejövetelt rendezett, remekül táncolt, sziporkázó szellemességével kápráztatta el vendégeit.

„Lóháton érkezett reggel 8 órakor a nagyerdei klinika elé, inasa átvette a kantárt, portása a kabátot levette róla, a lépcsőn a tanársegéd feladta a köpenyét és 8 óra egy perckor megkezdte az előadását. Gyakran járt Debrecenből Budapestre. A vonat első osztályú fülkéjében Szolnokon ebédet adtak neki, és a budapesti pályaudvaron várta kocsija ugyanazzal a sofőrrel, aki őt kivitte a debreceni pályaudvarra”[7] – emlékezett vissza Juhász Pál, a késői utód a klinika élén.

A rektori év

Az 1935–36-os tanévre ismét az Orvostudományi Karra esett a rektorállítás joga, és Benedek László professzort választották meg rektorrá a választó elektorok.

Ez a tanév nem a kimagasló, történelmi események időszaka volt, hanem inkább a csendes munkáé. Ahogy ezt Benedek László rektori beszámolójelentésének elején ki is hangsúlyozta:

„Az elmúlt tanévben elsősorban arra törekedtünk, hogy az Egyetemnek stabilisált egyensúlyi állapotát fenntartsuk, hogy az egyetemi közigazgatásnak nyugodt, biztos menetét megóvjuk és az egyetemi önkormányzat kihatását az erkölcsi érdekek védelmében érvényesítsük, a kutató és oktató munka teljesítésére az adott viszonyok között a legkedvezőbb feltételeket szolgáltassuk.”[8]

---

[6] Apósa id. Chorin Ferenc országgyűlési képviselő, főrendiházi tag, a Salgótarjáni Kőszénbánya Rt. és a Rimamurány–salgótarjáni Vasmű Rt. elnöke, a Magyar Nemzeti Bank főtanácsosa, a Magyar Gyáriparosok Országos Szövetségének (MGYOSZ) elnöke volt.

[7] Pisztora Ferenc, „Benedek László élete, személyisége és életművének társadalom- és kulturpsychiátriai, psychológiai és eugenikai vonatkozásai”, *Ideggyógyászati Szemle* 41 (1988): 444. – Azt is érdemes megemlíteni, hogy neki volt először automobilja a klinikai telepen, és ő kért először engedélyt, hogy „garage”-t (azaz garázst) építsenek az egyetemen.

[8] Benedek László, „Rectori beszámoló jelentés a debreceni m. kir. Tisza István-Tudományegyetem 1935–36. tanévi állapotáról és működéséről”, 109, in Benedek László (közzéteszi), *Debreceni m. kir. Tisza István-Tudományegyetem Évkönyv és Almanach az 1935–36. tanévről* (Debrecen: Debreceni m. kir. Tisza István-Tudományegyetemi Nyomda, 1936 [a továbbiakban: *Évkönyv…*].

A tanév elejére esett a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem alapításának 300 éves jubileuma. Az ünnepségsorozat 1935. szeptember 25–28. között folyt le, és a debreceni egyetem képviseletében a rektor és a négy kar dékánja (Varga Zsigmond, Haendel Vilmos, Orsós Ferenc és Hankó Béla) díszes egyetemi talárban jelentek meg. A szeptember 27-én, az Országház kupolacsarnokában tartott díszülésen Benedek László rektor átadta a budapesti egyetemnek a debreceniek díszes kiállítású üdvözlő oklevelét.[9]

Benedek László professzor fő rektori feladatának az egyetemi hallgatóság életkörülményeinek javítását tartotta:

„Az egyetemi ifjúság érdekeit a Tanács minden eszközzel szolgálni kívánta. A tanév kezdetén a Rector az ifjúsági egyesületek vezetőségével érintkezést talált és igyekezett elintézéshez juttatni ifjúságunknak legégetőbb actualis problémáit, ami jórészben sikerült is. Az ifjúságnak alkalma volt meggyőződést szerezni arról, hogy Egyetemünk vezetőségében nincs senki, aki ne azonosítaná magát az ő existentialis érdekeivel és ne követne el mindent, hogy a nehéz viszonyok között az ő életét minél könnyebbé, reményteljesebbé tegye."[10]

Ugyanezen okból lelkesen támogatta Neuber Ede bőrgyógyászprofesszornak az egyetemisták egészségügyi vizsgálatát szorgalmazó kezdeményezését, majd a központi épületben a rendelőintézet felállítását:[11]

„Az egyetemi ifjúság egészségügyi, (klinikai és laboratóriumi) átvizsgálása 1935 október 14-én kezdődött és mintaszerű alapossággal ment végbe, – Dr. Neuber Ede tanártársunknak kezdeményezése és irányítása mellett, akinek nagy érdeme marad, hogy a hatályos egészségügyi védelmet a nemzeti jövendőnek féltett reménységére, az egyetemi ifjúságra nemcsak kiterjesztette, hanem azt intézményessé tette […]

A központi épületben a hallgatók egészségügyi vizsgálatára rendelő épült, amely ez utóbbiaknak állandósítását és exactabbá tételét, ezzel a preventio ügyét és a bevált módszertani elveknek érvényesítését van hívatva szolgálni, sőt a pályaalkalmasság vizsgálatára is lehetőséget nyújt. Ez a rendelő a mai [1936. október 1-jei tanévnyitó] ünnepi közgyűlés keretében adatik át rendeltetésének. Mint arra ez év május 26-án megtartott évzáró ünnepélyünkön utaltam, ezen rendelő felállítására szintén Dr. Neuber Ede miniszteri biztos úr[12] *fáradhatatlan és lelkes tanártársunk tett gondos javaslatokat, amelyeket az Egyetemi Tanács magáévá tett […]"*[13]

Az 1932. május 15-én ünnepélyesen átadott, de azért befejezetlen központi épületben is jól haladtak a belső munkálatok:

---

[9] *Évkönyv…,* 227–228.

[10] *Rectori beszámoló jelentés. Évkönyv…,* 109. – *„Az ifjúság tanulásának megkönnyítésére Tanácsunk az orvosi kar javaslatára Dr. Benedek László »A tanulás egészségtana« című munkájának sokszorosítását és az I. éves hallgatók közötti kiosztását rendelte el."*

[11] Neuber ifjúságvédelmi tevékenységéről lásd Mudrák József, „Neuber Ede bőrgyógyászprofesszor, a debreceni m. kir. Tisza István-Tudományegyetem 1931/32. tanévi Rector Magnificusa", *Gerundium* 3 (2017): 29–30.

[12] Neuber 1935 februárjától az országos antivenereás (nemi betegségek elleni) küzdelem miniszteri biztosa volt.

[13] *Rectori beszámoló jelentés. Évkönyv…,* 109 és 110.

Egy szép napsütéses délutánon bedudálta magát egy kis haboskávé-uzsonnára a mosolygós Zilahy Irén és férje, a római szobor-arcélű Benedek professzor . . .

„A központi épület belső berendezése tekintetében a VK. Minisztérium a magyar állam teherbíróképességéhez mérten kisebb lépéseket tehetett. Egyelőre az ásványtan, földtani intézet költözhetett át a földszinti helyiségekbe, hogy a IV. emeleten helyet adjon a többi természettudományi intézetnek, – igen jelentős az Auditorium Maximum munkálatainak megindítása. A szép előadóterem már használatban van, csupán a szellőztető és elsötétítő berendezés hiányzik, míg a beépített padokat ideiglenesen kevésbbé megfelelő székekkel pótoljuk."[14]

Továbbá *„Egyetemi Tanácsunk Petri Béla iparművésszel megterveztette s Piros Béla debreceni mesterrel elkészíttette az eddig hiányzó orvoskari gerundiumot. Ezt a jelvényt mai [1936. október 1.] ünnepélyünkön tartja először kezében az orvoskari pedellus. Hasonlóképen a kari gerundiumok elhelyezésére állványt készíttettünk."*[15]

Díszdoktoravatásokra is sor került ebben a tanévben: 1935. szeptember 23-án a bölcsészeti kar Arthur Kannisto helsinki egyetemi tanárt, a nemzetközileg elismert finnugor nyelvészt, szeptember 24-én pedig az orvosi kar báró Anton von Eiselsberg bécsi egyetemi tanárt, a nagy hírű sebészt és Ludwig Aschoffot, a freiburgi egyetem kórbonctani tanárát, az általánosan elismert patológust avatta a debreceni egyetem honoris causa doktorává.

1935. október 12-én sor került egy „sub auspiciis Gubernatoris" (kormányzógyűrűs) doktoravatásra, amikor is Péter Zoltán bölcsészt avatták doktorrá az államfő képviselője, Tasnádi Nagy András államtitkár jelenlétében.

Tasnádi Nagy mellett Szily Kálmán államtitkár 1935. december 18–19-én, Lázár Andor igazságügy-miniszter 1935. október 12-én látogatta meg a Tisza István-Tudo-

[14] *Rectori beszámoló jelentés. Évkönyv…,* 117.
[15] *Rectori beszámoló jelentés. Évkönyv…,* 118.

mányegyetemet. A *„külföldi vendégeink közül: W. Lutz baseli és E. Ramel lausanne-i professzorok, Karl Robert Brotherus helsinki-i egyetemi Rector, Dr. Olpp Gottlieb tübingiai egyetemi professzor, Gaston Martin toulouse-i egyetemi professzor, Paul von Tieghem sorbonne-i tanár, Dr. Alfred Borchert dahlemi professzor, K. Joshikawa tokiói egyetemi tanár, Henry Bordeaux francia akadémikus, regényíró, végül D. Wagner Gerhardt németbirodalmi orvosvezér látogatásának nagy jelentőségére utalok".* [16]

Budapesten

Még a rektori tisztségének letelte előtt, 1936. augusztus 28-án Benedek Lászlót kinevezték nyilvános rendes tanárrá a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem Schaffer Károly nyugdíjazásával megüresedett ideg- és elmekórtani tanszékére és az ottani Ideg- és Elmeklinika igazgatója is lett.[17] Áthelyezése miatt lemondott a következő tanévre esedékes debreceni prorektori tisztségéről,[18] helyére Kreiker[19] Aladár professzort választották prorektorrá az orvosi karról.

A budapesti Ideg- és Elmeklinikán éles váltás zajlott le a vezetői poszton.[20] Nehéz lenne két ember között nagyobb ellentétet elképzelni, mint ami Schaffer és Benedek között volt. A merev és rideg, konzervatív, távolságtartó, az újdonságok iránt bizalmatlan, morfológiai érdeklődésű Schaffer hűvös klinikai légkört teremtett. Érthető, hogy a klinika orvosai szorongva várták a hírből már ismert, teljesen más beállítottságú új professzort, aki Schaffer szakmai ellenfelének számított. Azonban a légkör elég gyorsan felengedett, és a klinikai orvosok gyorsan megszokták Benedek invenciózus, tettekre sarkalló stílusát: *„Nem vitatható, hogy Benedek László a klinikára személyiségével katalizátorként hatott. Akit csak lehetett, mindenkit bevont a tudományos munkába; gyakran ő adott ötletet egy-egy érdekes eset közlésére, vagy tudományos téma feldolgozására."*[21]

Budapesten nyolc éven át volt az ország első számú Ideg- és Elmeklinikájának igazgató professzora, főbb munkatársai a Schaffertől „örökölt" Angyal Lajos, Juba Adolf és

---

[16] *Rectori beszámoló jelentés. Évkönyv…,* 117.

[17] A budapesti orvosi kar első helyen Schaffer tanítványát, Miskolczy Dezsőt jelölte, de Hóman Bálint miniszter – szembehelyezkedve a kar határozott állásfoglalásával – a katolikus alapítású és jellegű Pázmány Péter Tudományegyetemre a református Benedeket neveztette ki. Pisztora, „Benedek László élete…", 442.

[18] *„Ezért a soha el nem múló hálának érzetével búcsúzom a debreceni Egyetemtől […] és a prorectori méltóságról mély tisztelettel lemondok. A debreceni Egyetem iránt így is hálámat leróva emlékül 10 darab ezüstfenyőt ültettem a Központi Épület mellett." Rectori beszámoló jelentés. Évkönyv…,* 118.

[19] Családi neve 1939 márciusától: Kettesy.

[20] Schaffer adjunktusa, Somogyi István került a debreceni Ideg- és Elmeklinika élére, Benedek helyére. Vele jött Debrecenbe az észak-amerikai ösztöndíjas útjáról visszatérő fiatal tanársegéd, Sántha Kálmán is, aki nem akart Benedek Lászlóval együtt dolgozni.

[21] Angyal Lajos, „Benedek László (1936–1945) és kora" (A klinika 100 éves évfordulója ünnepségén elhangzott egyik előadás), *Ideggyógyászati Szemle* 36 (1983): 218–219.

Horányi Béla voltak. Ebben az időszakban avatták vitézzé I. világháborús sebesülései és kitüntetései alapján.

1937. augusztus 3-án a Németországból hazatért sikeres és népszerű színésznőt, Zilahy Irént vette nőül. Második feleségével is nagyvilági életet élt, házuk gyakran volt a pesti társaság központja.

Felesége 1944 áprilisában bombatámadásban bekövetkezett halála[22] lelkileg összeroppantotta, lehangolttá, szorongóvá vált. Budapesti klinikáját 1944 októberéig vezette, Szálasi hatalomra jutásának reggelén elhagyta Magyarországot. Barátja, Herbert Olivecrona svéd agysebész segítségével ki akart vándorolni Svédországba, de a háború zűrzavarai miatt Ausztriában rekedt. Súlyos depresszióssá vált, végül egy tiroli nyaralóhely, Kitzbühel szanatóriumában szíven lőtte magát 1945. március 31-én.

Személyisége, tudományos munkássága

Benedek László professzor tudományos tevékenysége kiterjedt az ideg- és elmegyógyászat, az orvosi lélektan, a társadalompszichológia, az igazságügyi elmeorvosi véleményezés területére. Új koponyakopogtatási módszert dolgozott ki, és ő alkalmazta Magyarországon elsőként az inzulinsokk-kezelést skizofréniás betegeken.[23] *„Benedek László alkatánál fogva élénk temperamentumú, érzelmileg gyorsan reagáló, örökké a tevékenység lázában égő személyiség volt. Nem elefántcsonttoronyba elzárkózó szobatudós, nem elvont elméleteket építgető theoretikus, hanem az egész lényével a valóság felé fordult, tetterős, gyakorlati elme. Gondolkodásának szellemi alkatának lényegéhez tartozott a sziporkázó ötletesség, a lényegragadás villámszerű gyorsasága. Előadásai világosak, szabatosak, didaktikailag jól felépítettek voltak különösen a betegek bemutatása, a klinikai tünetek szemléletes elemzése ragadta meg hallgatóinak figyelmét. […]*

Ebben a szellemi munkában nagy segítségére volt bámulatos emlékezőképessége, a szakirodalomban való tájékozottsága. […] Mint az előadásainak előkészítésével megbízott tanársegéd emlékezem, hogy 1929-ben Magyarország elmebeteg-statisztikáját fejből ismertette. Háromszor kellett letörölni a falitáblát, s ő háromszor írta tele számokkal. […]

---

[22] Budapest első bombázásakor, 1944. március 3-án a Himfy utcai Benedek–Zilahy-villát két telitalálat érte. Egy bombát még kibírt volna az óvóhely, de a második végzetes volt, Zilahy Irén teste a felismerhetetlenségig összeroncsolódott. Némelyek szerint Benedek László lelki összeroppanásához nemcsak imádott felesége halála, hanem az is hozzájárult, hogy a romok között egy kettéhasadt szekrényben olyan, a feleségének szóló szerelmes leveleket talált, amelyeket nem ő írt…

[23] Benedek László munkásságának részletes elemzése Szállási Árpád és Síró Béla könyve mellett: Angyal Lajos, „Benedek László…”, 216–219; Pisztora Ferenc, „Benedek László élete…”, 441–456; Pisztora Ferenc, „Benedek Lászlónak a balesetbiztosítás-rokkantellátás, a törvényszéki psichiátria, a kriminológia és kriminálpsychológia terén kifejtett szakértői és tudományos tevékenysége, valamint orvostörténeti jellegű munkássága”, *Ideggyógyászati Szemle* 41 (1988): 457–466. – Pszichológiai munkásságáról külön: Mudrák József, „Pszichológia a Debreceni Tudományegyetemen a XX. század első felében”, *Magyar Pszichológiai Szemle* 70 (2015): 3/5. 579–595 (Benedekről különösen: 586–588).

Munkamódjára még annyit szeretnék elmondani, hogy készülő tanulmányaihoz rengeteg jegyzetet készített. Az átbúvárolt irodalom adatait részben feljegyezte, részben az emlékezetében rögzítette. Nem emlékszem, hogy egyetlen dolgozatát is megírta volna saját kezűleg, hanem amikor már mindent átgondolt és rendszerezett az elméjében, az egészet gépbe diktálta. Ezen már ritkán változtatott. […]

Nem ismerte a csüggedést, örökké tervek, problémák foglalkoztatták és ez a soha meg nem torpanó csodálatos munkalendület magával ragadta a tanítványait is. Ennek tudható be, hogy a debreceni idegklinikán igen termékeny kutatómunka folyt"[24] – írta a debreceni Benedek-tanítvány, Pap Zoltán egyetemi magántanár, későbbi kórházi főorvos, a klaszszikus pszichiátria képviselője.

A budapesti munkatársa, Angyal Lajos is hasonlóan emlékezett vissza Benedekre:

„Benedek professzor beszéde és mozgása gyors volt; a lépcsőket mindig kettesével vette, – de gyors volt a gondolkodása is. Minden iránt érdeklődött, minden új iránt fogékony volt, – emellett hallatlanul színes, ötletes, szinte sziporkázó, ítéleteiben gyakran megdöbbentően előrelátó, – ugyanakkor állandóan szerepelni vágyó volt, aki szerette a társaságot, a nagyvilági életet, szerette és kívánta a rivaldafényt; munkatársaitól pontos és gyors munkát követelt, de azt meg is becsülte. Tudott meglepően megértő, segítőkész és mélységesen emberi is lenni, – ezt a mellette eltöltött 8 év tapasztalatai alapján számos élmény felidézésével tanúsíthatnám. […] Előadásai színesek, élvezetesek voltak, tanévnyitó előadása pedig mindig szinte társadalmi esemény számba ment, amelyen a hallgatók mellett számos mozgékony agyú fiatal értelmiségi is ott tolongott, köztük psychológusok, jogászok, sőt nemegyszer a szakmánktól teljesen távolálló személyiségek is."[25]

Tudományos eredményeinek elismeréseképpen számos tudományos testületben töltött be vezető szerepet: másodelnöke volt a Magyar Elmeorvosok Társaságának, elnöke a Magyar Pszichológiai Társaságnak és társszerkesztője a Magyar Pszichológiai Szemlének, a Verein für Deutscher Nervenärzte és a bécsi Verein für Psychiatrie und Neurologie tiszteletbeli tagja, a Permanent Committee of International Federation of Eugenic Organizations magyarországi képviselője.

[24] Pap Zoltán, „Emlékezés Benedek Lászlóra", *Orvosi Hetilap* 38 (1977): 2290–2291.

[25] Angyal, „Benedek László…", 218.